

Inclusió del pivot com a generador de joc

Sobre els autors

Malauradament d'un temps ençà la posició de pivot (entès com a joc d'esquenes des de posicions properes a l'aro) acostuma a associar-se amb l'estancament del jugador. Pocs jugadors volen ser pivots i jugar d'esquenes, i en general es pensa que qui juga d'esquenes ho fa per que és alt i no sap fer cap cosa més.

Els entrenadors hauríem de treballar per revertir aquesta idea: tots els jugadors (petits i grans) haurien de saber jugar d'esquenes (utilitzar el cos per la recepció de la pilota, i el treball de peus, fintes i finalitzacions propis del joc de pivot).

Evidentment no es desitjable fer jugar a un jugador només de pivot, però d'aquí hem passat a l'extrem d'interpretar que jugar de pivot implica l'estancament del jugador, cosa que no és certa. El joc de pivot té una riquesa brutal de detalls tècnics que son transferibles a d'altres posicions a la pista, i que malauradament no s'entrenen el que es deuen per aquesta estigmatització que comentava.

La inclusió d'un jugador en situacions properes a l'aro en categories inferiors està molt lligada a la necessitat de generar espais a mida que el jugador creix i el camp va quedant petit.

El joc en categoria mini, molt basat en conceptes bàsics d'1c1, es pot desenvolupar fàcilment amb un plantejament de cinc oberts on les posicions interiors es van ocupant transitòriament en el context de moviments de passar i tallar. En el pas a cistella gran aquest esquema es pot mantenir a categoria pre-infantil, però comença a ser ineficient arribats a infantil o cadet de primer any: comencen a faltar espais per jugar cinc oberts i es necessita ocupar de manera continua posicions típiques del pivot al pal baix/mig.

És idoni en aquestes categories plantejar jocs lliures que tot i seguir basats en joc de passar, tallar i re-emplaçar, reservin un espai interior pel joc de pivot. Idealment es pot construir joc amb 4 oberts i un interior, on aquesta darrera posició sigui ocupada de manera repartida entre tots el jugadors, en seqüències on el jugador que talla es queda ocupant el poste baix/mig si aquest està desocupat i s'obre posteriorment per afavorir la re-ocupació dels espais.

A categoria cadet de segon any, i òbviament a les de junior, l'ocupació de la posició de pivot ja és una necessitat, no només d'espais, sinó de generació d'opcions de joc

STAFF TÈCNIC SELECCIÓ CATALANA CADET MASCULINA

Seleccionador: RAMON REIGADA

Ajudant: OSCAR NAVARRO

Ajudant: ANDREU LLADO

en la seva evolució cap al bàsquet sènior. Ocupar la zona implica més dificultat per finalitzar accions fins a sota l'aro; aquestes accions ja han de ser generalment resoltes en base a situacions de doblar pilota en espais més reduïts, amb la dificultat tècnica i de visió que això significa.

La dificultat per penetrar en aquestes categories comporta generalment un canvi en el tipus de joc dels jugadors petits: aquell jugador petit i hàbil que anava fins a sota, si vol evolucionar correctament ha de ser capaç de crear perill amb el seu llançament exterior. El joc de pivot en aquestes categories generalment va de la mà de la introducció dels blocs (directes i indirectes) en el joc d'equip, i per tant d'una visió més física del joc que portarà fins el bàsquet sènior.

El joc al pal baix/mig pot generar també per si sol situacions tàctiques que donen molta riquesa al joc de l'equip. Aconseguir acostar la pilota a l'aro al pal baix obliga a canviar orientacions i posicions defensives que poden ser aprofitades en forma de llançament exterior, talls sobre el pivot, o en categories més avançades en situacions de bloc indirecte entre jugadors exteriors que són molt difícils de defensar. La importància d'ocupar les cantonades també es multiplica amb el joc de pivot.

En categories sèniors ja és habitual veure accions on el pivot genera totes aquestes situacions però també en posicions de pal alt, i sembla que anem recuperant el valor dels pivots que a més de mostrar un bon físic i un bon joc de peus, exhibeixen també bona visió de joc i capacitat de pase. Cada cop és més important en el bàsquet sènior disposar de pivots capaços de jugar d'esquenes però amb una bona capacitat de tir a mitja/llarga distància, lectura de joc i pase.

Els que vam veure jugar Sabonis, hem hagut d'esperar a Bouroussis amb l'esperança que aquest tipus de jugadors físics però a l'hora llestos i amb habilitat per enriquir el joc col·lectiu tornin a ser presents a les nostres pistes. De totes formes em pregunto si això és un miratge o realment entrenem als nostres jugadors joves per que això sigui així.